

Pomoč na osnovnih šolah

V sklopu letošnjega projekta Jaz in mi za vas smo si v razredu izbrali pomoč na osnovnih šolah. Naš skupni cilj je bil pomagati učiteljem osnovnih šol, ki je vključeval: varstvo v podaljšanem bivanju, druženje in učna pomoč otrokom pri razumevanju snovi in opravljanju domačih nalogah.

Projektne dela smo se lotili tako, da smo se razdelili v skupine po dva do štiri dijake. Po določitvi skupin sta dijaka na izbrani osnovni šoli zaprosila za sodelovanje. Po odobritvi sodelovanja s strani ravnateljice ali druge odgovorne osebe smo začeli z izvajanjem projekta.

Po večini so nam bili dodeljeni oddelki iz prve triade. Z njimi smo opravili 12 ur projektne dela. V tem času smo se z otroki igrali družabne igre, jim pomagali pri domačih nalogah, jim dodatno razložili snov, ki je niso razumeli, se z njimi pogovarjali in se igrali na igrišču.

V sklopu projekta smo otrokom pomagali na različnih področjih – tam, kjer so pomoč najbolj potrebovali, kot so na primer matematika, slovenščina, domača naloga in drugod. Nekateri dijaki pa so se odločili za tutorstvo in pomoč le posamičnemu učencu.

Skozi druženje z otroki smo s sošolci pridobili nove, edinstvene in nepozabne izkušnje o vzgoji otrok, kako pristopiti do njih in jim na učinkovit način nuditi pomoč. Začeli smo jih tudi bolje razumevati. To so izkušnje, ki nam bodo v prihodnosti vsekakor prišle prav. Pri delu z otroki smo morali biti potrpežljivi in strpni, kar je bilo včasih težko. Njihov odziv je bil pozitiven in uživanje v sodelovanju je bilo obojestransko.

Refleksije:

Neža Jelovšek: V mesecu decembru in januarju smo učence drugega in tretjega razreda obiskovale v podaljšanem bivanju. Pomagale smo jim z reševanjem domačih nalog in jim razložile, česar niso razumeli. Poleg tega smo se z njimi igrali različne družabne igre, z njimi ustvarjale in se pogovarjale. Izkušnja v osnovni šoli je bila odlična, tako za nas kot pa tudi za osnovnošolce, s katerimi smo se res povezale.

Kai Rejc: Na Osnovni šoli Franceta Bevka sva izvajala pomoč pri domačih nalogah in se družila z učenci prvega in drugega razreda. Kljub temu, da so bili včasih zelo aktivni, se mi je delo zdelo zanimivo in sva se z učenci dobro razumela.

Tinkara Justin: V mesecu decembru in januarju smo s sošolkami obiskovale podaljšano bivanje na osnovni šoli v prvi triadi. Učenecem smo pomagale pri domačih nalogah in se z njimi igrali razne igre. Menim, da je bila ta izkušnja dobrodošla popestritev vsakdana tako za učence osnovne šole, kot za dijakinje.

Maksimilian Buhovac: V okviru projekta Jaz in mi za vas sem obiskoval Osnovno šolo Prežihovega Voranca, kjer sem inštruiral učenca devetega razreda. Delala sva domače naloge

in se pripravljala na teste pri različnih predmetih. Prostovoljno delo na osnovni šoli je bila zame nova izkušnja in priložnost za izboljšanje veščin pri delu z mlajšimi.

Lena Guzej: V mesecu januarju sem na Osnovni šoli Prežihov Voranc pomagala v podaljšanem bivanju za tretji razred. Projekt mi je bil všeč, ker sem lahko pomagala učencu, ki je potreboval pomoč. Ko sem bila na osnovni šoli, mi ni bilo dolgčas, ampak sva se skupaj zabavala in učila. Bil je zelo prijazen in vesela sem, da sem mu lahko pomagala.

Živa Karer: V januarju in začetku februarja sem v času podaljšanega bivanja obiskovala 1. razred na OŠ Prežihovega Voranca. Otrokom sem pomagala pri domači nalogi, se z njimi pogovarjala in igrala kakšne družabne igre. Včasih smo šli tudi ven, kjer smo igrali nogomet. Zanimivo je bilo spet doživeti, kako deluje dinamika v 1. razredu in slišati, kaj vse so mi o sebi povedali učenci. Vseeno pa bi si želela, da bi lahko imela bolj konkretne naloge (npr. učna pomoč posebej določenim učencem).

Liana A. Drolc: Decembra in januarja smo na Osnovni šoli Bežigrad obiskovale podaljšano bivanje prve triade. V sklopu projekta Jaz in mi za vas smo jim pomagale z domačimi nalogami in se z njimi družile, risale in igrale družabne igre. Meni se je zdel projekt zelo dober, učenci in učenke so bili zelo prijazni in z njimi smo se dobro razumeli.

Kaja Molnar: V mesecu decembru in januarju smo s sošolkami obiskovale učence prve triade na osnovni šoli Bežigrad. Pomagale smo jim pri domači nalogi, jim razložile snov, če je niso razumeli ter se z njimi igrale igre. Menim, da je bila izkušnja pomembna za naše boljše razumevanje mlajših osnovnošolcev in zelo dobrodošla s strani učiteljic in učencev.

Lara Ošap: V osnovni šoli Bežigrad smo v novembru, decembru in januarju pomagale v podaljšanem bivanju za prvi in tretji razred. Učencem smo pomagale z domačimi nalogami, jim pomagale razumeti vzeto snov, hkrati pa smo se z njimi igrale in zabavale. Izkušnja je bila izvrstna, tako za učence kot tudi za nas, saj smo pridobile novo znanje o razumevanju mladih, oni pa so prejeli pomoč in nasvete, če so jih potrebovali.

Eliza Gorenčič: Meni je bil projek Jaz in mi za vas zelo všeč. Bil je zabaven in zanimiv. Kot prostovoljka sem pomagala učiteljici podaljšanega bivanja v 1. a na Osnovni šoli Prežihovega Voranca. Osnovno šolo sem obiskovala v januarju dvakrat tedensko. Otrokom sem pomagala pri domačih nalogah in pri deljenju malice. Skupaj z otroki smo se igrali družabne igre in igre z žogo.

Aljaž Kenda: Na dopolnilnem pouku na Osnovni šoli Oskarja Kovačiča sem inštruiral dve učenki 4. razreda, ki sta še posebej potrebovali pomoč pri matematiki in angleščini. Delo je bilo zabavno in hkrati zanimivo, saj smo vsi od tega nekaj odnesli. Naučili smo se pomagati mlajšim, jih poslušati, razumeti in pa biti do njih potrpežljivi.

Ana Kunič: V sklopu projekta Jaz in mi za vas sem obiskovala drugi razred Osnovne šole Prežihovega Voranca. Z učenci v podaljšanem bivanju sem se igrala družabne igre, ustvarjala v razredu, jim pomagala pri nalogi, igrala nogomet na ploščadi... Učenci so me spomnili na moje preživljanje drugega razreda, prav tako je bilo zanimivo opazovati dinamiko v razredu. Projekt bi z veseljem ponovila.

Nikolaj Volovšek: V sklopu projekta Jaz in mi za vas smo se s sošolci udeležili prostovoljnega dela na osnovni šoli. Delali smo na osnovni šoli Oskarja Kovačiča na Rudniku, kjer smo pomagali otrokom, ki imajo težave pri pouku. Med njimi je bilo tudi nekaj tujcev, ki so se preselili v Slovenijo. Spoznal sem tesnobe, s katerimi se srečujejo otroci, ki ne poslušajo pouka v svojem maternem jeziku in stiske učencev, ki jim je pouk enostavno prehter ali pretežak. Naučil sem se delati z otroki in izpopolnjeval sem osebne vrline kot so potrpežljivost, sočutje in pa tudi radodarnost. Otrokom smo bili vzor in motivacija. Veselili so se našega prihoda in z nami so raje reševali naloge. Zdi se mi, da je to izjemna izkušnja, ki je ne bom nikoli pozabil.

Ana Binter: V sklopu projekta Jaz in mi za vas sem 12 ur obiskovala Osnovno šolo Vodmat v času podaljšanega bivanja. V skupnem času sem otrokom pomagala z domačimi nalogami, učno snovjo, seveda pa smo veliko časa namenili tudi igri. Izkušnja mi je bila zelo prijetna, saj smo se skupaj zabavali, a hkrati naučili kar nekaj novih stvari. Všeč mi je bila njihova zagnanost, vedoželjnost in dejstvo, da smo se tako dobro razumeli.

Nur Oshish: Obiskovala sem tretji razred Osnovne šole Vodmat v sklopu projekta Jaz in mi za vas. Na šoli sem preživela dvanajst ur v času podaljšanega bivanja. Otrokom sem pomagala pri šolskih obveznostih, se z njimi pogovarjala, veliko časa pa smo preživeli tudi na igrišču, kjer smo se igrali različne družabne igre. Izkušnja je bila zelo pozitivna, saj sem z otroki zgradila lep odnos in prijetno vzdušje.

Nenad L. Milanko: Projekt Jaz in mi za vas sem na opravljal na Osnovni šoli Oskarja Kovačiča. Skupaj s tremi sošolci smo imeli dodatne ure za pomoč nekaj izbranim učencem pri nekaterih predmetih (matematika, slovenščina, naravoslovje, družba). Z učenci, ki sem jih najpogosteje učil, sem se razumel in ob koncu imel občutek, da se napredek v njihovem znanju, četudi majhen, opazi. Poleg tega je bila to dobra in nova izkušnja.

Nina Jelič: V okviru projekta sem imela v januarju priložnost obiskati Osnovno šolo Prežihovega Voranca. Med obiskom sem se z učenci v podaljšanem bivanju ukvarjala z različnimi aktivnostmi, predvsem pa sem uživala v individualnem delu z učenko Ano, ki mi je s svojo pozitivnostjo in igrivostjo popestrila dan. Pomagala sem ji pri slovenskem jeziku in matematiki, hkrati pa sem se tudi sama od nje naučila nekaj novih stvari. Ugotovila sem, da me veseli poučevanje mlajših in da bi ta projekt z veseljem ponovila.

Sergij Kacin: Delo z učenci OŠ Oskarja Kovačiča je bila zanimiva izkušnja. Spomnil sem se svojih let v osnovni šoli in se naučil veliko o delu z otroki. Učil sem jih matematiko in slovenščino, za kar je bilo potrebno veliko potrpljenja, toda je bilo vredno, saj sem jih nekaj naučil.

Tim Pavlič: Pomoč v podaljšanem bivanju v 1. razredu na OŠ Franceta Bevka je bila dragocena izkušnja, ki mi je omogočila vpogled v delo z najmlajšimi učenci. Opazil sem, kako pomembna sta potrpežljivost in prilagodljivost ter kako velik vpliv ima spodbudno okolje na otrokov razvoj. Prvošolci so radovedni in igrivi, kar je naredilo izkušnjo še toliko bolj zabavno in presenetljivo. Ustvaril sem polno spominov ter tvoril nova prijateljstva, ki so mi dala občutek, kako je biti starejši sorojenec, kar je bilo fascinantno, saj te priložnosti do sedaj nisem imel.

Katarina Kunaver: Za projekt jaz in mi za vas smo se odločili za pomoč otrokom v osnovni šoli v Ljubljani. Pomagali smo tako učiteljem s popravilanjem domačih nalog kot tudi otrokom pri učenju. Projekt mi je bil všeč in zdi se mi, da so tudi otroci odnesli nekaj znanja, če ne, pa vsaj malo zabave.

Sara Valentina Pajek: Na šolo sem prihajala vsak ponedeljek in torek za eno uro, kjer sem pomagala učiteljici 3.A razreda ter se z otroci družila, se z njimi igrala in jim ponujala pomoč pri reševanju domačih nalog. Moje delo na šoli se mi ni zdelo naporno, saj sem obiskovala razred poln družabnih in živahnih otrok, ki so se zelo radi igrali z mano. Najbolj sem uživala, ko smo odšli na šolsko igrišče in se tam igrali igro "med dvema ognjema". Menim, da je to prostovoljstvo koristilo tako učencem 3.A kot meni.

Aleksander Zakrajšek: V okviru projekta, Jaz in mi za vas, sem od januarja do marta opravljal pomoč v podaljšanem bivanju na Osnovni šoli Toneta Čufarja. Pomoč sem opravljal tako v 1.B kot tudi v 2.A. Učencem sem pomagal z domačo nalogo, jim dodatno razložil snov, ki je niso razumeli, med odmorom pa smo igrali družabne igre. Igrali pa smo se tudi na igrišču. Izkušnja je bila zelo zanimiva in edinstvena. Naučil sem se veliko o razumevanju otrok, delo z njimi pa je zahtevalo tudi veliko potrpežljivosti. Spoznal sem tudi, da se njihov način odraščanja in vzgoje precej razlikuje od našega. Vesel sem, da sem otrokom osnovne šole lahko popesril njihovo šolanje pa čeprav le za kratek čas.

Živa Ivanc: V mesecu decembru in januarju smo s sošolci in sošolkami obiskovali različne osnovne šole v Ljubljani. Osnovno šolo Bežigrad sem skupaj s sošolkami obiskovala dvakrat tedensko. Skupaj smo prvošolcem in tretješolcem pomagali pri različnih domačih nalogah in pri učenju. Skupaj z njimi smo se tudi igrali različne miselne igre, ustvarjale različne likovne izdelke (npr. origami, izdelki iz plastelina...). Ob lepem vremenu pa smo z učenci preživljali čas na prostem ob različnih športnih igrah.

Sofija Katarina Škoberne: Poročilo prostovoljskega dela na Osnovni šoli Toneta Čufarja. Šolo sem obiskovala ob datumih za katere smo se dogovorili z učiteljem 1.B razreda, Markom Jenkom. V podaljšanem bivanju sem ponavadi preživela 3 ure. Učencem sem nudila učno pomoč oz. pomoč pri reševanju nalog, ter se igrala in družila z njimi. Menim, da sem s svojim delom pomagala otrokom s težavami pri reševanju nalog. V delu sem uživala, saj mi delo z otroci prinaša veliko sreče. Razred 1.B je bil poln radovednih, družabnih in živahnih otrok s katerimi sem se zabavala pri igranju pantomime, igranju z žogo na igrišču in reševanju nalog.